

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

همایون "باختریانی"

۱۳ اپریل ۲۰۱۷

تصحیح، تنظیم و شرح لغات: خ. معروفی

دیوان

"عبدالله شهاب تُرشیزی هروی"

۲۶۱

مُلحدنامه

-۲۷-

داستان سهراب کُرجی

چو نوبت به سهراب کُرجی فتاد
بز د دست سهراب، چون پیل مست
برآورد روئینه گُزرز دراز
عمود دلاور، ز پ—ولاد بود
چنان زد بر آن کوه سیمین، عمود
چو برگشت رخشش، ز دشت نبرد
ز شه—نامه این بیتم آمد به یاد
چو شیر دمنده^۱، ز جا در بَجست
تنش چون تن گاو و سر چون اُگراز^۲
به پیشش سپر سُست، چون باد بود
که آتش برون جِست^۳ و برخاست دود
سر گرز سهراب گردید، زرد

^۱ - "دمنده": صفت فاعلی از "دمیدن"، که در معنای "غریدن و خروشیدن" است. پس "دمنده" در معنای "غرنده" و "خروشنده" است. درجه بالاتر از آن، "دمان" و "غرآن" است؛ چنان که "شیر دمان" گوئیم و یا "شیر غرآن" - "منم آن ببر دمان و منم آن شیر یله" منسوب به بهرام گور، مثالی در زمینه است.

^۲ - "اُگراز" (بر وزن "گداز")، "خوک وحشی" را گویند

^۳ - "آتش برون جِست"؛ یعنی "آتش ازش پرید"

بدو گفٲ: کاین زینت موی تُست برو نوش کن؛ نوشداروی تُست